

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FITZGERALD AVENUE AND MILLBURN STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на роуі вулиць Причард і Мак'єгегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЯК МИ ПОВИННІ В ЦИХ СПРАВАХ РОЗБИРАТИСЯ.

ЖОВТОВАЛКІТНИ ПИСАКИ І ВИЗВОЛЬНА БОРЮТБЯ ТРУДЯЩИХ КИТАЮ.

"Комуністичний бандитизм в Китаю", "комуністичні бандити тероризують китайське населення", "червоні бандити вимордували ціле місто" — чи не читали ви такого в українській жовтовалкітній пресі в Канаді? Правда, що читали? Читали, бо ті газети таке писали.

Ви не читали в тих газетах, як китайська буржуазна влада, влада генерала Чан Кай-Ші, отого наймита міжнародних капіталістів, змущується над китайськими робітниками й селянами, як вона їх катує, як тисячам з них просто без ніякого суду й слідства відрубують голови на вулицях міст. Ні, ви про таке в тих газетах не читали. А коли й читали, то читали в такому дусі, що це не є нічого злого, що так і треба, що це робиться для встановлення "ладу й порядку".

А що таке отой "лад і порядок"? Чи завдавали ви собі труда подумати над цим запитанням? Коли ні, то ось ми тут подамо вам пару прикладів.

Жовтовалкітні преса пише, що в Китаю червоні роблять неспокій, значить їх там треба знищити, щоб встановити "лад і порядок". Коли ж в Радянськм Союзі ефремівці та ріжні білгородські шкідники, як, наприклад, ті 48, що їх недавно розстріляно за мерзотне діло, роблять ріжні контрреволюційні свинства і їх за це карають, то це "червоний терор".

Чому жовтовалкітні не напише, що радянська влада розстріляла чи посадила в тюрму таких то контрреволюціонерів для того, щоб встановити лад і порядок? А тому, що ні жовтовалкітні і ніхто з контрреволюціонерів не хоче, щоб в Радянськом Союзі був лад і порядок. Друге, що радянського ладу, який не дозволяє одиницям-грабіжникам, що їх називаємо капіталістами та поміщиками, визискувати мільйони трудящих, капіталісти і їх наймити не уважають ладом, але благадям. Для них "лад і порядок" є той державний устрій, який дозволяє одиницям чи цілим капіталістичним зграям, яких називають компаніями, грабувати й визискувати не тільки населення своїх краї, але й населення інших далеких і близьких народів, що їх прийнято називати колоніальними.

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА — ЦЕ КОЛОНІЯ ПОЛЬЩИ.

Шляхетська Польща, завдяки міжнароднім капіталістичним хижакам і продажній політиці жовтовалкітних провідників, захопила Західню Україну. Захопила й визискує, як свою колонію. І то не сама, бо хоч вона називається шляхетською, то це тільки історична латка, бо на ділі нинішня шляхта довела Польщу до жебрацтва, до страшної нужди, зробила її у всьому залежною від французького, британського й американського капіталу. Отже не тільки шляхта, але й капіталісти згаданих країн висмоктують останні соки з українських селян і робітників. Оге право на грабування бориславської нафти та карпатських лісів чужинецькими капіталістами польська шляхта мусить обороняти збройною силою так само, як генерал Чан Кай-Ші в Китаю обороняє таке саме право чужинецьких капіталістів на визиск китайського народу.

І щод ми бачимо? Поки саботажі проти польських поміщиків в Галичині були тільки поодинокими випадками, поки члени УВО десь там падали на листоноша та забрали пару тисяч безвартихніших злотих, або підклали бомбу чи облили атраментом якийсь пам'ятник, то "наші" патріоти називали це визвольною боротьбою, навіть протестували проти засудів членів УВО і т. ін. Коли польська шляхта карала тих поодиноких осіб, то жовтовалкітники називали це терором. Навіть коли вже саботаж проти польської шляхти на Західній Україні прибрал масовий характер, то на початку жовтовалкітні не знала, як орієнтуватися і ставала на боці цього руху. Аж поки не почула що Шептицький, Левицький і ін. вже у Варшаві складають льокайські заяви перед міністрами П'ясудського. Тоді жовтовалкітні редактори в Канаді почали мінати фронт, почали ренетувати, що тих повстань не треба, бо вони коштують дорого, бо можна що справу краще залагодити правною дорогою через Лігу Націй, або просто покликати Велику Британію. Одним словом виступили відкрито проти боротьби із шляхтою, а за угоду з нею.

Бачите. У цих нікчемників, як у вірних наймитів капіталу, один фронт проти трудящих і їх визвольних змагань, без ріжниць, чи то буде в Китаю чи на Західній Україні. Тому то ми завжди вказували українським робітникам і фермерам, що визвольний рух китайських трудящих мас, є нашим визвольним рухом і його ми повинні оборонити так само, як і визвольну боротьбу свого народу.

НАД КИМ ЗМУЩАЄТЬСЯ ПОЛЬСЬКА ШЛЯХТА І КОМУ ДОПОМАГАЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ПАТРІОТИ.

Довідуємося, що Шептицький знову полетів літаком до Варшави і знову там переконує, що селянські бунти проти польської шляхти на Західній Україні є ділом комуністів. Комуністи не відпекуються від визвольної боротьби ніякого на-

роду, не відпекуються вони й теперішньої боротьби українського народу, хоч боротьби в такій формі, в якій вона започаткувалася в Галичині, комуністи не проповідували й не проповідують. Це знає жовтовалкітні. Комуністи кажуть, що в тій боротьбі є аж надто багато підозрілої провокації з боку самої такої української буржуазії, яка вмісно дає привід польській шляхті знищити справжній визвольний рух на Західній Україні.

Бо кого ж нищать, над ким збиткуються польські карні загони в Галичині? Над бідним українським селянством. Загони поліцаїв та уланів приходять до українських сіл з фотолітними списками, кого мають бити, над ким змущати. Вони не нападають кого попало. Вони не чіпають багатих, українських поміщиків, ані куркулів. Хіба вже випивши через міру, та починають бити усіх. Але на початку вони виполоють усіх відмічених у визвольній боротьбі. Коли не спіймають того, хто їм потрібний, тоді б'ють родичів, знайомих. Коли потрібні їм додаткові списки, то приходять поліцаї до попа, скликають багатих, інтелігенцію й кажуть їм складати списки небезпечних осіб і т. ін.

Польська шляхта вже тепер усіх сил, щоб виполоти з галицьких сіл революційний елемент і в цім їй рівно допомагають: Шептицький, Левицький, Макух, Стахів, Ганкевич і Квашиця, оті представники льокайської буржуазії, які підписали від імені своїх партій відозву до українського народу про заперестання боротьби проти польської шляхти.

ПЕРШИЙ ЛИСТ ІЗ КАТОВАНОГО ФАШІСТАМИ УКР. СЕЛА.

ЩО ДІЄТЬСЯ НА УКРАЇНСЬКИХ СЕЛАХ В ГАЛИЧИНІ.

Кого з читачів не тревожить зараз ця думка. Кому вона не свербить міжку? Кожному, хто має в старому краю рідних, знайомих, прошибає міжок ота думка: що там зараз діється?

Але уже починають наспівати з Галичини листи. Віримо, що невдовзі й листи будуть конфіскуватися.

До нашої редакції приніс чоловік листа, що він його отримав цими днями від жінки з села Любіня Великого, повіту Городок-Ягелонський. Лист писаний 1 жовтня. Жінка пише й боїться, бо на самому початку зазначає: "Пишу і не знаю, чи той лист дійде, все мені здається, що тепер будуть конфіскувати листи, бо москалі (в часі війни) так не боялися, як тепер боїться поляків".

Далі в листі жінка описує:

"Тепер тобі напишу, дорогий мужу, що у нас діється. До нас приїхало військо і позабирало хлопів. Воно мало виписаних, кого має брати. За всіх тобі тепер не опишу, бо сама добре не знаю, бо все робилося минулої ночі. Найгірше били Гринька Шмагаду і Обрізу. Обрізу так побили, що вже ксьондз вповідав і доктор був та сказав, що виходу нема. Гриньку Шмагаду просив, щоб у него все забрали, щоб його спалили, тільки щоб дали йому спокій. Били по п'ятьдесят бичків, а лисок що тільки витримав. Кошула на Гринькові ціла скривавлена. Сподні стягнули, положили на мокру лаху й так усіх били. Стефана Цигіля і його студента, Івана Лигого, Петра Магацького то вдома били. Обох синів Барана і Гринька Наварівського взяли були, але вони втікли до Львова. Багато втікло до ліса, бо більше, як п'ятьдесят хлопів так мали бити.

Як били, то так і казали: "маш політику і дом український". Так їх били у гмійських домі. Казали, що такий зойк був і так люди просиділи, то їм коцом голови завивали (щоб не чути було крику). Люди ходять, як потроєні.

Що то буде далі з того? Вийт мусів дати два пацюки, риж, каву, цукор, все, що їм тільки забганулося. Вівса 30 корців то кожний мусів дати. А в таких, що їх мали позаписуваних, то забрали по кілька пар коней, там беруть все, що їм тільки подобеться. І з них найгірше збиткуються. Забрале збіжжя молодтяні в Шмагада на молотарці цілу ніч. Гриньку Шмагада десь втік, то збиткуються із старого. Ключі від коморі вони мають. Нині знов багатьох забрали: коваля Дзюбу, Скававіка забрали за сина Михайла, що сховався, а старого Стефана й Анну Наварівських забрали за сина Гринька, що також сховався.

Що то з того буде? Ніхто не знає, як довго вони тут будуть. Так мстяться над нами поляки, що б'ють і плакати не дають.

Усі хлопі повтікали в ліс, в селі залишилося хіба таке, що ніч не варта. Хто лишився, той мусить йти коні чистити, а ті, що стоять на квартирах, то молока не хочуть, тільки мусити їм кури, качки та гуси різати і носити горілку, п'ютою, яйці, м'ясо. Хто свого немає, той мусить купувати і давати.

То не тільки в Любіню так роблять. То так по всіх селах. В Кернице то ще гірше били, а у нас, кажуть, то тільки іладять. Тепер від нас то мають їхати до Завидович. А в Мавковичах хлопів усі сидять в тростині на ставах".

Це один з перших листів, що описує тільки першу ніч бешкетування фашистських дикунів на українському селі, що описує жінка, яка каже, що й сама ще усього не знає.

А от корреспондент американської капіталістичної газети "Нью Йорк Геральд Трибюн" описує страхотні терорі. Він пише, що села спльондровані, що карні експедиції накладають на села величезні контрибуції в грошах, збіжжю й худобі. Катують населення, насидують українських жінок і дівчат в нечунаний мерзотний спосіб. Б'ють селян дротяними нагайками, бичками. Досі арештовано понад 200,000 українців.

А митрополит Шептицький далі в "Ділі" з 7-го жовтня заявляє, що загально вражіння його з нарад з польськими міністрами добре, "бо мені сказано, що надужиття будуть припинені, а при тім підкреслено, що експедиції є тільки засобом до припинення підпалів, а не цілєю нищити українців та боротися з українською культурою і культурними здобутками українського народу".

От як потішає своїх вірних "князь церкви"! Бачите, яка польська шляхта добра! Вона не має за ціл нищити ні українців, ні української культури. Розстрілюючи українців, катуючи українське населення, розбиваючи й закриваючи українські культурні та освітні інституції — все це тільки покищо засоби, а не ціл. І Шептицький з цього радий.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

ЗНИЖКУ ДАЮТЬ В ЛИСТОПАДІ ДЛЯ НОВИХ ЦІЛОРІЧНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

ЛИСТОПАД — це місяць несення допомоги "Українським Робітничим Вістям", місяць приєднування для них нових передплатників.

Е ще тисячі українських робітників в Канаді, які не передплачують і не читають "Укр. Роб. Вістей". Навіть в нинішні тяжкі економічні часи дуже багато робітників витрачують свої тяжко запрацьовані центи на некорисні, а дуже часто й шкідливі їм річі. А щоб передплатити добру робітничу газету — шкодують чотири долари на рік — хоч не раз десять долларів розпущуть за кілька годин, а потім жалують.

ТОВАРИШІ РОБІТНИКИ! Видавнича Рада в porozумінні з Центральними Комітетами українських робітничо-фармерських організацій, рішила дати на місяць листопад знижку усім новим цілорічним передплатникам "Українських Робітничих Вістей на один доллар.

"Укр. Роб. Вісти" коштують на рік \$4.00. Але кожний новий передплатник, що зложить цілорічну передплату на "Укр. Роб. Вісти" в місяці листопаді цього року, ліставатиме їх через цілий рік за ТРИ ДОЛАРИ!

Користайте, товариші, з цієї нагоди! Ставайте передплатниками "Українських Робітничих Вістей"! Приєднуйте ім тисячі нових передплатників!

Пам'ятайте! Знижка є тільки цілорічним передплатникам. Піврічним знижки немає.

Товариші, ми робимо це тільки тому, щоб дати нагоду тим, які ще не читають "Укр. Роб. Вістей", стати передплатниками — хоч це є втратою для Видавництва. Бо ви ж знаєте, що "Укр. Роб. Вісти" виходять три рази на тиждень по 6 сторін кожне число і подають найновіші, найцікавіші і найправдивіше освітлені новинки з цілого світа.

Тож не трайте цієї нагоди! Користайте з неї, розповідайте про неї усім, щоб усі знали й ставали передплатниками "Українських Робітничих Вістей"!

УДАРОМ НА УДАР.

Кілька тижнів тому назад в СРСР розстріляно 48 контрреволюціонерів-шкідників. Усі вони були то офіцери царської армії, то були поміщики або фабриканти. Залишившись під радянською владою, вони, ставши "льокайськими", добилися ріжних посад в державних економічних трестах, вживали усіх можливостей, щоб голодом, саботажами, а то просто гнилими продуктами викликати обурення населення проти радянської влади. З приводу їх розстрілу московська "Правда" вмістила редакційну статтю, яку німе ще передукуємо.

Розстріл групи шкідників, що намагалися організувати голод в країні Рад, широкої маси трудящих зустрів з одностайним задоволенням. Суворий присуд ОДПУ—це присуд пролетаріату, що переміг і що обєднав навколо себе широкі трудячі маси міста і села. Присуд історії, що її не пощастило і не пощастило повернути назад ні білгородцям, ні інтервантам, ні "ідейним" ворогам влади трудящих, вірним льокаям світової буржуазії — шкідникам.

Глибоке обурення охопило цими днями мільйонні маси трудящих. Нема ніякої фабрики, ніякого заводу, установи, що одностайно не вимагали б від радянського уряду суворого розправи над мерзотниками, що задумали й здійснили нечуваній своєю мерзенністю і своїм злочинним замислом плян масових отруень, масових убивств трудящих. Робітники справедливо вбачають у цій зраді шкідників класових улюбців, які не понехтували ніякими засобами для того, щоб ударити пролетарську диктатуру в спину. Це була в повному розумінні змова проти життя мільйонів трудящих і, особливо, дітей.

Ще і ще раз стверджуються безсмертні слова Леніна про те, що капіталізм воює проти пролетарської диктатури "приховано й відверто, мирно й повійськовою, кроваво й безкровно". Класові вороги пролетаріату не кинули зброї, не відмовились від боротьби. На кожній ділянці класові вороги пролетарської диктатури не обмежуються тим, щоб нашкодити радянській владі—вони беруть дальший приціл—на реставрацію капіталізму.

Підгоновані підчуттям відчаю, капіталістичні вищкарки знали прапор голоду. Ці живі мерці зруйнованого російського капіталізму, поміщицького дворянства й царської бюрократії, що серед них найшли собі місце "соціалістичні" прислужники буржуазії—меншовіки і есери, вжили наймерзотнішого і найпідлішого засобу боротьби з пролетаріатом.

Буржуазія завжди використовувала голод для боротьби за своє панування. Проте, треба сказати, що в історії контрреволюції, у спискові найтяжчих злочинів буржуазії проти трудящих СРСР розкриті задуми шкідницького постачання

щоб відтягти увагу від інших своїх злочинів проти пролетаріату.

Звірячі катування в угорських тюрмах. Каткування голодом. Кара на смерть 56,000 борців за робітничо-селянську владу в Китаї за останні 6 місяців катками Чан Кай-Ші—цієї краси і гордої капіталістичної колонізаторів. Убивства робітників у Німеччині поліцією, що нею керує соціял-демократія. Убивство робітників у Польщі. Кара на смерть героїчних повстанців Індо-Китаю за благослов'яння французьких соціалістів. Систематичні звірячі вбивства наших югославських товаришів—все це події останніх місяців. Буржуазна преса приділяє незрівняно більше місяць походженням політичних донжуанів капіталізму, ніж цим кровавим лиском кровавої боротьби. Коли ж їх агенти й наймити набувають карна рука пролетаріату, тоді пани буржуї знаходять в собі досить лицемірного гніву, невичерпаний запас "гуманізму", прівру "чоловіколюбства".

Пролетаріят СРСР досі надто багато прощав своїм заклятим ворогам. Але не може бути ніякої пощади організаціям голоду; наймитам міжнародної реакції. Хай пани буржуї й пани фашисти кричать про "червоний терор". Так, на спробі здійснити мерзотний план з мерзотних плянів боротьби з соціалістичним наступом, пролетаріат може й мусить відповідати тільки оловом. Хай це добре запам'ятають усі, хто захопє їх наслудоваїти. Викриття й розстріл шкідників, безперечно є класова перемога пролетаріату.

Хай вороги СРСР знають, що творці п'ятиріччя зметуть з лия земля тих, хто попрубує зупинити велике будівництво соціалізму.

ПОЛЬСЬКИЙ ФАШІЗМ ГОТУЄТЬСЯ ДО "ВИБОРІВ".

Муштрування депутатів.

З розпорядження військового міністра в ріді місцевостей військові начальники закликали на повторний курс військового навчання ряд колишніх депутатів союму. Це є нібито "готування" до наступної виборчої кампанії.

У зв'язку з наступними виборами, уряд усунув теперішнього дубенського воеводу, призначивши на його місце одного з полковників генерального штабу.

Центро-ліва "опозиція" зовсім притихла; П'ясуцький "Робітник" і далі запевняє, що демократія "не зійде з шляху легальної боротьби".

І НА ВОЛИНІ ПАЛЯТЬ.

На Волині зареєстровано ряд підпалів поміщицьких маєтків. Польська влада вважає, що підпали справа рук українців. Проводяться арешти.